

РЕШЕНИЕ

№ 4772

гр. София, 01.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора М. Малинова, като разгледа дело номер **4489** по описа за **2011** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. И. М. срещу Решение от 04..03.2011 година,постановено по н.а.х.дело №13996/2010 година по описа на СРС,94 състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление №47267/05.07.2010 година на Началника група „АНД” в отдел”Пътна Полиция” при СДВР,с което последният на основание чл.182,ал.1,т.6 от ЗДВП и за виновно нарушение на чл.21,ал.2 ЗДВП,наложил на Г. И. М. от [населено място] административно наказание”Глоба”в размер на 250 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца .

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение.Твърди се,че съдът е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, като не е събрал доказателства за това дали именно той е извършил нарушението, като не е обсъдил събраните по делото доказателства както поотделно,така и в съвкупност. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново ,с което наказателното постановление е да бъде отменено. В съдебно заседание,касаторът–Г. И. М. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация- СДВР,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор М.,изразява становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите,възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото доказателства, се споделя от настоящата инстанция и същата намира за ненужно да преповтаря.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, правилно е приел,че касаторът М. е извършил посоченото в акта и в наказателното постановление административно нарушение.Както в акта,така и в наказателното постановление,са посочени както датата,така и часът на установяване на нарушението-07.06.2010, 15.19 часа. Неоснователен е доводът на касатора, че СРС не е обсъдил доказателствата по делото, най- вече кога и от кого е извършено нарушението, защото СРС е изложил подробни мотиви относно това възражение.Правилен е изводът на СРС,че административно-наказващият орган е събрал доказателства за това какво точно е било фиксирано на радара като скорост, дата и час, още повече, че както в акта, така и в наказателното постановление е отбелязано,че скоростта е засечена с Трафик радар ТР4 и фиксираната точно дата и час са показани и видяни от водача на автомобила, който при предявяване на акта е подписал същия с възражения.Обстоятелството, че СРС е кредитирал и показанията на актосъставителя,които кореспондират със събраните по делото доказателства- писмени, не може да обуслови и по никакъв начин не води до отпадане отговорността на касатора.Касаторът в хода на първоинстанционното производство не е ангажирал никакви доказателства в подкрепа на твърдението си, че засечената скорост не е негова. СРС е отговорил на всяко едно от възраженията на жалбоподателя и то преценявайки всички събрани доказателства, който се споделят изцяло от настоящата съдебна инстанция.С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира,че касаторът М. е извършил соченото и в акта,и в наказателното постановление административно нарушение на чл.21,ал.2 ЗДВП,изразяващо се в движение със скорост 114 км/ч при наличие на пътен Знак Б26-ограничаващ максимално допустимата скорост 60 км/час . Административно-наказващият орган съвсем обосновано и законосъобразно е ангажирал административно -наказателната му отговорност.При отмерване на наказанието,административно наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение,подбудите за неговото извършване,отчел е,че нарушителят е с трайно установени навици да върши нарушения и то от същия вид-да управлява МПС с превишена скорост/обстоятелство ,потвърждаващо се от приложената по делото справка и е наложил санкция в предвидения от закона минимум/ действаща към датата на извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление чл.182,,ал.1,т.6 от ЗДВП-250 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца/за превишаване над 50 km/h - глоба 250 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно

средство./ Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение,и ще допринесе за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. СРС е подложил на анализ и изменението в санкционната разпоредба в посока увеличаване размера на наложената глоба и липсата на основания за прилагане на чл.3,ал.2 от ЗАНН относно по- благоприятния закон, защото размерът на наказанието глоба е увеличен в двоен размер-500 лева. .Като е достигнал до тези правни изводи,СРС е постановил едно правилно решение,което следва да бъде оставено в сила. Жалбата като неоснователна не подлежи на уважаване

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 04.03.2011 година,постановено по н.а.х.дело №13996/2010 година по описа на СРС,94 състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление №47267/05.07.2010 година на Началника група АНД” в отдел”Пътна Полиция” при СДВР,с което последният на основание чл.182,ал.1,т.6 от ЗДВП и за виновно нарушение на чл.21,ал.2 ЗДВП,наложил на Г. И. М. от [населено място] административно наказание”Глоба”в размер на 250 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.